

γεννᾶται ἐπὶ τοῦ στομάχου βάρος, θερμότης καὶ καυσίς, ἐξ ἧς παράγεται ἡ πυρώσις· γίνονται ἀέρια, ὀξίνη, ἐρυγμοὶ ὀξηροί· ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ παροξύνονται ὅλαι αἱ νευρικαὶ ταραχαί.

Ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ χρηστὸν ὕλας οὐδετεροῦτας τὰ ἐν τῷ στομάχῳ ὀξέα· κεκαυμένην μαγνησίαν, ἀνθρακικὴν σόδα, ὕδωρ ἀλκαλοῦχον· οἷον τὸ τοῦ Βιχρὸν, ἢ ὕδωρ τιτάνιον, ἀρωματικὰς πόσεις πλ.

Ἐὰν ὅμως ταῦτα οὐδὲν ἐπιφέρουσιν ἀποτέλεσμα, σημειῖον ὅτι τὰ ἐν τῷ στομάχῳ ὀξέα εἰσὶν ἀφθονώτατα καὶ ἀδιαλείπτως παρὰ γόνιμα. Τότε ὑποδεικνύεται ἐγκατεστημένη δυσπεψία, καθ' ἧς ἀπαιτεῖται ἰδίᾳ θεραπεία τονική.

Ἡ τροφή δέον ὅπως ἀποτελεῖται ἰδίως ἐκ κρέατος· ἀλλ' οὐχὶ ἀδιαφόρως παντὸς εἶδους· οὐχὶ βοείου, οὐχὶ χοίρειου· ἀλλὰ ὀρνίθου, περιστερᾶς, προβάτου πλ. διότι τὰ μὲν βραδέως πέττονται, τὰ δὲ ἥττον βραδέως· διότι ὡς ἐβρέθη ἡ πλεονα διαμονὴ αὐτῶν ἐν τῷ στομάχῳ προκαλεῖ καὶ πλεονα ἐκκρίσιν γαστρικοῦ χυμοῦ.

Εἰς τινὰς οὕτε τὸ κρέας εἶνε ἀνεκτόν. Εἰς τούτους δοκιμαστέον τὸ γάλα, ἐὰν ἢ ἀνεκτόν· διότι καὶ τοῦτο συνήθως παράγει ὄξυνα ἐν τῷ στομάχῳ καὶ δεινὰς δυσπεψίας μετὰ νευρικῶν ταραχῶν. Αἱ ἔχουσαι τροφαὶ συμίγδαλι ἢ τὰ σχετικὰ τούτῳ δύνανται ἀντικαταστήσαι τὸ κρέας· τοιαῦτα εἰσὶν αἱ ὀσπρίωδεις τροφαί, αἵτινες ἔχουσιν τὴν ὀσπρίνην, ἥτις εἶνε ἀδελφὴ τῆς ἰνίνης τοῦ κρέατος, τῆς τυρίνης τοῦ γάλακτος, καὶ τοῦ συμυδάλεος τῶν σίτων. Ἡ ὀσπρίνη εὐρίσκεται εἰς τὰ ὀσπρία, τούτων ἀφαιρουμένων τῶν λεπύρων, ὑπολείπεται ἀλευρώδης ὕλη, ἥτις ἐὰν βράζῃ μετὰ ζυμοῦ κρέατος, καὶ ἢ ἀρωματισμένη διὰ πιπέρος, ἢ ἄλλου ἀρώματος, καθίσταται καὶ εὐπεπτος καὶ θρεπτικὴ· μετὰ ταῦτα βελτιωμένου τοῦ στομάχου γίνεται χρῆσις ὀρνίθου κρέατος, πλ. Ὁ δὲ ἄρτος ἔστω συμυδαλίτης.

Ἡ δυσπεψία αὕτη τῆς νευροπαθείας ἐπιφέρει ὡς ἐπὶ πολὺ καὶ δυσκοιλιότητα· τινὲς διατάττουσι κατὰ ταύτης κλύσματα χλιαρὰ, ἀλλὰ συνεχῶς χρώμενα ἐπιφέρουσι χαλάρωσιν τοῦ ἀπενθυμένου ἐντέρου, καὶ αὐξήσιν τῆς δυσκοιλιότητος. Ἄλλοι τὰ ψυχρὰ κλύσματα, ἅπερ εἰσὶν τονικά· ἀλλὰ καὶ ταῦτα συνεχῶς χρώμενα ἐπιφέρουσι βλάβας. Τὰ δὲ καθαρτικά παρακολουθοῦνται ἐκ μείζονος δυσκοιλιότητος· ἐκτὸς τούτου καὶ ὁ στόμαχος οὐ καλῶς ἀνέχεται ταῦτα.

Τὰ καταλληλότερα κατὰ τῆς τοιαύτης δυσκοιλιότητος εἰσὶν τὰ ἀπλὰ εὐκοιλία, ἰδίως ἡ κεκαυμένη μαγνησία ὑπὸ δόσιν ἐνὸς κοκχελαρίου γλυκοῦ, ἥτις καὶ τὰ ὀξέα τοῦ στομάχου οὐδετερόνει, καὶ εὐκοιλιότητα ἐπιφέρει· λαμβάνεται μετὰ τὸ φαγητόν· ἐὰν καὶ εἰς ταύτην ἐπιμένῃ ἡ δυσκοιλιότης, τότε δοθῆτω κατὰ πᾶσαν πρωτὴν ἡμισεῖα οὐγγία τρυγικῆς ποτάσσης (κρεμρίου) μετὰ ὕδατος ψυχροῦ. Αἱ ὑπὸ ὕδατος ὠφελοῦσιν, ἐὰν ταῦτα ἀνέχεται ὁ στόμαχος. Ἰδίως τὰ σῦκα, αἱ σταφυλαί, πλ.

Μεγάλως ἐπιβοηθοῦσι τὰ χλιαρὰ λουτρά κατὰ τῆς νευροπαθείας· ἀλλὰ δέον ὅπως μὴ ᾧσι πολὺ θερμά· διότι χαλαρόνουσι καὶ βλάπτουσιν. Ἐὰν προστίθεται εἰς

τὸ ὕδωρ καὶ πηκτὴ, ἡ ὠφέλεια γίνεται μείζων, ἢ ἐὰν προστίθεται θειοῦχος σόδα δρ. 40. ἢ ἀνθρακικὴ σόδα δρ. 40. ἢ κοινὸν ἅλας μέχρις 100. δρ. Τινὲς συσταίνουσι τὰ δροσερὰ λουτρά, καὶ τὰ ψυχρά. Ταῦτα δύνανται ὠφελεῖσθαι, ἐὰν ἐπισταμένως γίνωνται τὴν πρωτὴν, καὶ ἡμέραν παρ' ἡμέραν· ἂν ὅμως οὐ καλῶς γίνωνται ἐπιφέρουσι βλάβας, καὶ αὐξάνουσι τὸ πάθος· ἐν γένει ταῦτα εἰσὶν ἀλυσιτελῆ· διότι εἰς τοὺς ἀδυνάτους καὶ μαραντικούς ἢ ἀντίδρασις τοῦ ψυχροῦ λουτροῦ γίνεται δυσχερὴς ἢ διόλου. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀλυσιτελῆ εἰσὶ καὶ τὰ ἄλλα εἶδη τῶν ψυχρῶν λουτρῶν, οἷον τὰ ἐπιβρόχια, καὶ αἱ ψυχραὶ ἀνατρίψεις.

Πολὺ συντελεστικά πρὸς τὴν θεραπείαν τῆς νόσου ταύτης εἰσὶν αἱ σωμασκαίαι, οὐχὶ ὅμως ἡ γυμναστικὴ· ἀλλ' ὁ μέτριος περίπατος εἰς τόπον εὐαερόν, καὶ ξηρόν. ὁ δὲ ὀχήματος, δι' ἱππασίας μετρίας, καὶ ἡ διαμονὴ ἐν οἰκίᾳ εὐαέρῳ καὶ εὐηλίῳ.

Ἡ διὰ πολλῶν ἱατρικῶν θεραπειᾶ ὀλίγον ὠφελεῖ· εἰς τοὺς πλείστους τῶν πασχόντων ἐκ νευροπαθείας τὸ ὄπιον, ὅπερ εἶνε κατευναστικόν καὶ πρᾶυντικόν, ἐπιφέρει διερεθισμοὺς τῶν νεύρων.—Οὕτε τὰς νευραλγίας, αἵτινες εἰς τούτους ἀναφαίνονται ἐπὶ τοῦ θώρακος, τῆς βράχως, τῶν ὠμοπλατῶν, τοῦ κρανίου πλ. οὕτε τὸν ξηρόν βήχα, οὕτε τοὺς παλμούς, οὕτε τοὺς ἐμετοὺς, οὕτε τὰς φύσας, οὕτε ἄλλο τι σύμπτωμα τῆς νευροπαθείας ὠφελοῦσι θετικῶς τὰ συνήθη φάρμακα. Τὸ ἀσφαλίστερον θεραπευτικὸν μέσον εἶναι ὁ γαλβανικὸς ἡλεκτρισμός· οὗτος μεθοδικῶς χρώμενος, αὐξεῖ τὴν ζωικὴν δύναμιν, ζωογονεῖ τὴν διαφύρσιν τοῦ δέρματος, ἐνισχύει τοὺς μῦς, ρυθμίζει τὰ νεῦρα, τακτοποιεῖ τὴν πέψιν, καὶ ζωπυροῖ τὴν θρεπτικὴν δύναμιν.

Οὐ μικρὸν συντελοῦσι καὶ αἱ ἠθικαὶ αἰτίαι, ἄρσις τῶν ἠθικῶς δυσαρέστων.

Η ΚΕΦΑΛΗ ΤΟΥ ΦΑΥΝΟΥ *

Λαυρέντιος ὁ ἀπὸ Μεδίκων ἤθελε νὰ σχηματίσῃ μεγάλη δαπάνη ἐν τῷ κήπῳ αὐτοῦ τῷ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Ἁγίου Μάρκου, συλλογὴν ἀρχαίων ἀγαθμάτων. Ἐνεπιστεύθη δὲ τὴν τήρησιν τῶν θησαυρῶν τούτων εἰς τὸν Βερτόλδον (Bertoldo), καλλιτέχνην φημιζόμενον διὰ τὴν ἐπὶ χαλκοῦ ἐργασίαν, δούς αὐτῷ τὴν ἐντολὴν νὰ ζητήσῃ μετὰ τῶν νέων, οἵτινες εἰργάζοντο παρὰ τῷ Γερλανδαῶ (Ghirlandajo) καὶ τοὺς ἄλλους μεγάλους συγγρόνους διδασκάλους, τοὺς δυναμένους, διὰ τῆς σπουδῆς τῶν ἀριστοτεχνημάτων τῶν ταῖς φροντίσιν αὐτοῦ συλλεγομένων, ν' ἀποτελέσωσι σχολὴν γλυπτικῆς, οἷαν ἐφαντάζετο αὐτήν.

Ὁ Μιχαήλ—Ἀγγελος συσταθεὶς ὑπὸ τοῦ Γερλανδαίου εἰς τὸν Βερτόλδον κατάρθρωσε νὰ βλέπῃ καὶ μελετᾷ τὰ ἀγάλματα τοῦ κήπου Λαυρεντίου τοῦ Μεγαλοπρεποῦς. Ὁ Βουοναρόττης δὲν ἦτο τότε εἰ μὴ δεκατετραετής· ἀλλ' εἶχε γεννηθῇ καλλιτέχνης καὶ μέγας

* Ἀνεκδοτὸν τοῦ βίου τοῦ Μιχαήλ—Ἀγγέλου ἐκ τῆς Boullcchia François.

καλλιτέχνης. Ἐνώπιον τῶν ὁραίων τῆς ἀρχαιότητος ἀγαλμάτων καταλαμβάνετο ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὴν γλυπτικὴν καὶ ἤθελε νὰ δώσῃ εἰς τὸ μάρμαρον ζῶν.

Μιὰ τῶν ἡμερῶν οἱ ἐν τῷ κήπῳ ἐργαζόμενοι γλύπται ἐδωκαν αὐτῷ τεμάχιον μαρμάρου καὶ τῷ ἐδάνευσαν τὰς σμίλας των. Μετὰ τινὰς ἡμέρας τὸ παιδίον παρήγαγεν ἐν καλλιτέχνῃ. Ἐκ τοῦ λίθου ἐξῆλθε κεφαλὴ γηραιοῦ φαίνου με παράδοξον προσωπεῖον καὶ σατανικὸν μειδίαμα· κεφαλὴ θάυμασία διὰ τὴν λεπτότητα καὶ τελειότητα τῶν χαρακτήρων, καὶ διὰ τὴν ζωηράν τῆς φυσιογνωμίας ἑκφρασίαν.

Ἡ κεφαλὴ μόλις πρὸ μικροῦ ἦν τετελεσμένη, ὁ δὲ Μιχαὴλ—Ἄγγελος Βουναρόττης, ἱκανοποιημένος καθ' ἑαυτὸν διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ, παρετήρει αὐτὸ, ὅτε εἰς ἄγνωστος ἀπλούστατα ἐνδεδυμένος τὸν ἐπλησίασε.

—Ἐχει κάλλιστα, εἶπε, καὶ ἐν τούτοις ἔχω νὰ σὰς ἀπευθύνω μίαν παρατήρησιν.

—Ῥυεῖς! ἀνέκραξε τὸ παιδίον μετὰ τινος ὑπερηφάνειας. Τίς εἶσθε;

—Ἀνθρώπος ὀλίγον ἐνδιαφέρον ὑμᾶς, ἀρκεῖ μόνον ἡ παρατήρησις νὰ ἡδικαίῃ.

—Εἶνε ἀληθές; ἐμίλησατε λοιπὸν καὶ θὰ ἴδωμεν.

—Καλῶς! ἐπανελάβεν ὁ ἄγνωστος, ἠθελήσατε νὰ παραγάγητε γέροντα φαῦνον· τὸ πρόσωπον εἶνε ὄντως γερωντικόν, ἀλλὰ τὸ στόμα εἶνε νεανικόν. Ποῦ εἶδατε γέροντας διατηροῦντας ὅλους τοὺς ὀδόντας των;

Ταῦτα εἰπὼν ὁ ξένος ἀνεχώρησεν.

Μείνας μόνος ὁ Μιχαὴλ—Ἄγγελος ἀπέσπασε δι' ἐνὸς κτυπήματος σμίλης δύο τῶν ὀδόντων καὶ ἐσκάλισε τὸ οὖλον κατὰ τὰς ρητίδας τοῦ προσώπου.

Τῇ ἐπαύριον, ἐπανελθὼν ἵνα ζητήσῃ τὸν φαῦνον του, δὲν τὸν εὔρε. Ἀντ' ἐκείνου δὲ ὁ ἄγνωστος τῆς προτερίας περιέμενε τὸν νεαρὸν καλλιτέχνην.

—Ποῦ εἶνε τὸ ἀγαλμάτιόν μου; ἠρώτησεν οὗτος.

—Τὸ ἀφῆρεσα.

—Πρέπει νὰ μοῦ τὸ ἀποδώσῃτε.

—Τίς οἶδε; ἴσως θέλετε προτιμήσῃ νὰ μένῃ ὅπου ἤδη εὐρίσκεται. Ἐλθετε μετ' ἐμοῦ.

Ὁ Μιχαὴλ—

Ἄγγελος ἠκολούθησε τὸν μυστηριώδη ἄγνωστον. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀνάκτορον τῶν Μεδίκων, καὶ διελθόντες τὰς σοὰς εἰσέδυσαν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἡγεμόνος. Ἐνταῦθα ὑπὸ ἀπλέτου φωτιζομένη φωτὸς ἡ κεφαλὴ τοῦ φαίνου ἐμειδία ἐπὶ κρηπίδος ἐκ μελανοῦ μαρμάρου.

Ὁ ἄγνωστος δὲν ἦτο ἡ Λαυρέντιος ὁ Μεγαλοπρεπής.

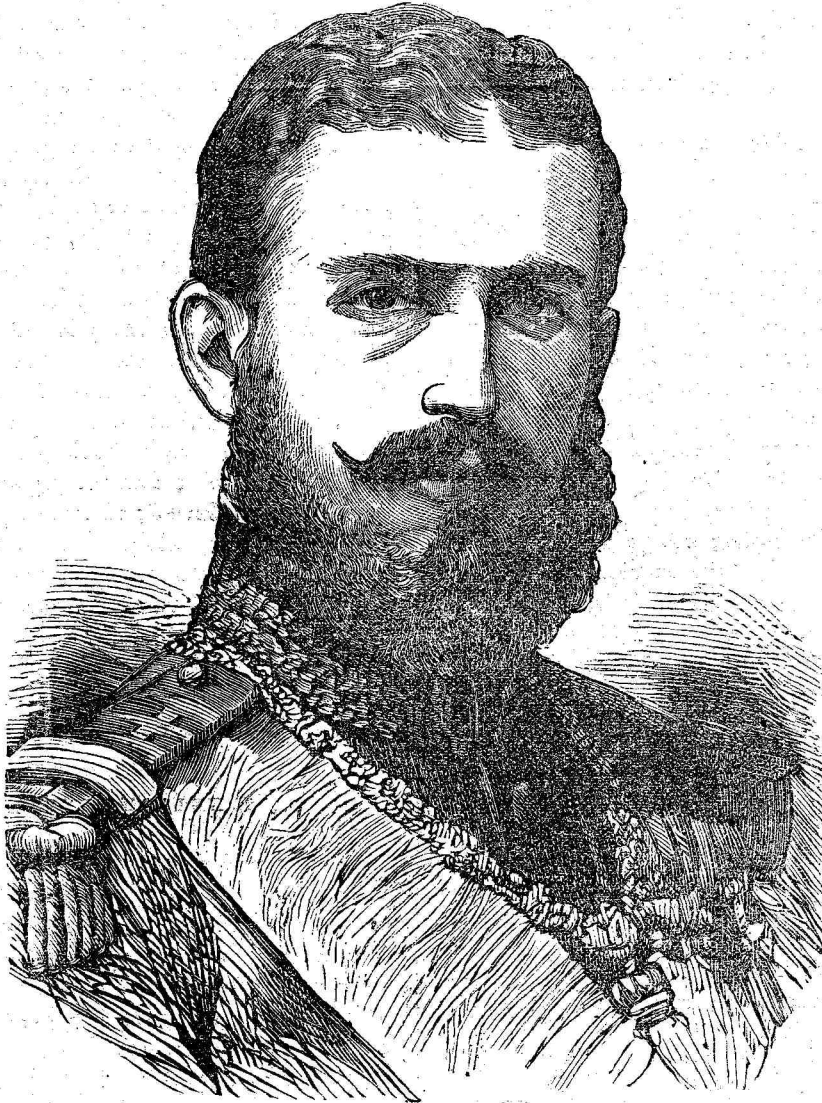
ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ

Ὁ ἡγεμὼν Κάρολος Χονζόλερν—Σιγμαριγγεν ἐγεννήθη τῇ 20ῇ Ἀπριλίου 1833. Ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας, ὑπηρέτει ἐν τῷ πρωσικῷ στρατῷ με μικρὸν βαθμόν, ὅτε ἔνεκα τῆς

πτώσεως τοῦ ἡγεμόνος Κούζα, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1866, ἐξελέχθη ἡγεμὼν ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς βουλῆς.

Ἡ ἐκλογή του δὲν ἔτυχε τῆς ἐπιδιοκίμασίας τῆς κυβερνήσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἥτις ἀννήχθη εἰς τὰς ὑπογραψάσας τὴν συνθήκην τῶν Ἡαρισίων δυνάμεις, ὅπως ματαιώσῃ ἐκλογὴν προσβάλλουσαν τὰς ἐπὶ τῆς Μολδοβλαχίας συνθήκας. Ἀλλ' ὁ Κάρολος χωρὶς ν' ἀναμείνῃ τὴν λήξιν τῆς διαπραγματεύσεως μεταβαίνει ἄγνωστος εἰς Βουκουρέστιον ἐκεῖ δὲ ἀναλαμβάνει

Ὁ Πρίγκηψ ΚΑΡΟΛΟΣ ἡγεμὼν τῆς Ῥωμουνίας.